

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

PIK LIX. Ч. 20. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 25-ГО СІЧНЯ 1951. No. 20. JERSEY CITY AND NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 25, 1951. VOL. LIX.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Держ. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном Тел. „Свобода“: ВЕрген 4-0807 4-0237 Тел. У. Н. Союзу: ВЕрген 4-1016 FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

КОМІСІЯ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕКИ ПЕРЕД КОМУНІСТИЧНИМ САБОТАЖОМ

Вашингтон, 23 січня. — Президент Труман покликав до життя комісію з дев'яти членів, яка має на цілі перевести основні студії над комуністичною підіривною діяльністю, над їхніми зрадливими потягненнями, саботажем, шпигунством і нелояльністю до уряду і поборити старання, щоб забезпечити країну перед наслідками такої роботи. Водночас комісія має обов'язок подбати, щоб були збережені громадянські права людини, заборонені конституцією. На чолі цієї комісії поставлений пенсіонерний адмірал воєнної флотії, Честер В. Німіц, а крім нього буде назначений ще вісім безпартійних осіб, яких імена будуть оголошені негайно. Організація буде мати назву: „Комісія Внутрішньої Безпеки й Особистих Прав“. Президент загадав, що така безпека з'явиться з світовим ударом свабодою і комуністичним імперіалізмом. Він залишив адміралові вільну руку у переведенні студій, даючи йому рік часу на те, однак в міжчасі комісія має скласти звіт із своєї праці.

ФУНДАЦІЯ ФОРДА ВІДКРИВАЄ БЮРО В НЬО ЙОРКУ
Нью-Йорк. — Фондація Форда встановить свою головну квартиру в Нью-Йорку під ч. 575 Медісон Евеню. Це буде одно з трьох бюро, які втримуватиме фундація під керівництвом свого президента, Павла Г. Гофмана, недавнього Адміністратора Економічної Кооперативу. Вона має на меті чоловічі колективні цілі, які були оголошені в вересні 1950 р. Загальна мета це праця для дробноту людства в таких ділянках: Світовий мир, скріплення демократії, поліпшення економічного положення в цілому світі, поширення освітніх засобів і основні студії над людською поведінкою. Головою цюборського бюро буде Бернард Градіс, колишній помічник секретаря торгівлі. Він вже має тимчасове бюро в готелі Дрейк, при Парк Евеню і 57 вулиці. Завданням нью-йоркського бюро буде зосереджувати програму і планування проектів, а теж прислухатися, що говорять у Вашингтоні і в Об'єднаних Націях.

ВЕРХОВНИЙ СУД ЗНОСИТЬ ДОЗВОЛИ НА ПРОПОВІДНИЦТВО НА ВУЛИЦЯХ
Вашингтон. — Верховний Суд Злучених Держав зніс обмеження свободи слова, яке містилося в розпорядку міської ради Нью-Йорку, щоб проповідники, які хочуть виходити на вулицю, проповідати на вулицях, вибирали на це дозволу („лайсенс“). Рішення запало більшості вісьмою голосів проти одного.

БЕРУТЬСЯ СЕРІОЗНО ДО РЕКЕТІРІВ І ПАЧКАРІВ

Вашингтон. — Сенат ухвалив поставити під суд Джова Адоніса і сімох інших його товаришів за непослух Конгресові, коли вони відмовилися бути свідками в сенатській комісії для прослідження злочинів. Крім Адоніса найбільше на літві винуватих: Тоні Акардо з Шікаго, Джек Драгна з Лос Анджелес, Пат Манно з Шікаго, Волтер М. Печарт з Сан Франсіско і трьох людей з Нью-Джерсі. Їх жде кара одного року тюрем і \$1,000 гривень. — З Нью-Йорку повідомляють, що там арештовано жінку, яка приїхала з Чехії на летунський майдан Айделвайлд, коли вона пробувала перепачкувати в підобах свого взуття діаманти вартості \$1,000,000. Їм'я жінки подане як Ета Гофман. Крім неї арештовано ще одного чоловіка з Брукліна, який мав жемчугів вартості \$120,000 у своїм взутті. Попереднього дня арештувала поліція Лайсера Вайтмана за пачкування діамантів вартості \$500,000. Усіх арештованих вважають за членів міжнародної шайки торгівлі діамантами, забраними під час другої світової війни з Амстердаму, в Голандії.

ВИСИЛАЮТЬ 15,000 ВОЯКІВ ДО КОРЕЇ КОЖНОГО МІСЯЦЯ

Вашингтон. — Існування Злучених Держав може бути загрожено, якщо будуть накладені обмеження на побір 18-річних молодців до служби в збройних силах, заявив секретар оборони Джордж К. Маршал у свідощті перед комісією в палаті репрезентантів. При цій нагоді він виявив, що кожного місяця посилається до Корей по 15,000 вояків на місце таких, що погинули або окалічили в боях. В початкових боях посилення приходили від самих корейців, а тепер треба посылати американців. Маршал обіцяв, що команда не буде посылати на війну свіжих 18-річних рекрутів, які не дістануть найменше чотиримісячного вишколу. Він теж заявив, що тільки в незвичайній потребі підуть туди юнаки, які ще не мають дев'ятнадцяти років. Коли б зайшла така потреба, тоді армія мусить діяти швидко і доцільно, отже не можна команді накладати обмежень, пригадував секретар оборони. — Підчас свідощта прийшло між ген. Маршалом і членом комісії збройних сил Дюї Шортмо до гострої виміни слів над заведенням загального військового вишколу.

В АМЕРИЦІ

- П'ять доручень Бюро Цивільної Оборони на випадок нападу з повітря: 1. Спішки до підвалля або найближчого сховку, якщо почуєш гудок. 2. Підчас несподіваної атаки сховатися під ліжко, під стіл або бюрок. 3. Закрий голі частини тіла. 4. Замкни очі, якщо ти не находишся цілком закритий. 5. Тримайся 3-х далека від віком.
- „Індепенденс“ — новий корабель підприємства Америкен Експорт Лайнс, причалив перший раз до нью-йоркської пристані з 350 гостями з Бостону. Він має 26,000 тонн мистоти і належить до найкращих кораблів світу.
- Жіноча колегія „Гонтер“ у Нью-Йорку буде переіменована на коледж від 1951 р. Водночас студентки будуть допущені до студій „вільного мистецтва“.
- „Гонтер Каледж“ утримується мільйонними фондами і наука там є безплатна, але тільки для студенток з найвищими „марками“ в середніх школах.

Згадка Державности і Соборности України в Сенаті З. Д. А.

ЗНАМЕННА ЗАЯВА СЕНАТОРА В. БЕНТОНА В ДНІ 22-ГО СІЧНЯ

Вашингтон, 24 січня. — Дня 22-ого січня, в річницю проголошення самостійности і соборности Української Народної Республіки в 1918 і 1919 рр., сенатор Вільям Бентон, демократ з Коннектикат, зложив з флору в сенаті Злучених Держав таку знаменну заяву: „Поверх одного мільйона американців українського роду згадують цей день, як день визволення від тиранії і опресії. Дня 22-ого січня 1918-го року була проголошена вільна і незалежна Українська Держава. Один рік пізніше, дня 22-ого січня 1919-го року, була проголошена злука Західної і Східної України. Це була вільна і незалежна нація, що втішалася благословенням свободи і волі. Але ця воля була короткотривала, бо совєтський імперіалізм, з підступною мовою про демократію, підкорив цей народ своїй волі. Народжені і виховані в Совєтах т. зв. лідери перебрали уряд. Вони почали практику народоубивства, стійло встановлену в протоколах перешувань на цю тему в Сенатському Підкомітеті. Знищено поверх три мільйони волелюбних українців. Від того часу поверх сорок мільйонів були підкорені волі комунізму та позбавлені своїх вольностей. Українці, в своїх зусиллях здобути свою волю, завжди виявляли свій збройний спротив проти чужих імперіалістичних верховодів. Вони ніколи не погодилися з комунізмом. Їх бажання демократії і волі є багатомовне. Наші громадяни українського походження завжди виявляли мужність і рішучість, захищаючи демократію і волю нашої країни. Їхні героїчні подвиги на полях боїв в обороні нашої країни є добре відомі. Ми завжди ми великий вклад в нашу американську спільноту життя. Я радий згадувати мою надію, що брати наших громадян в Україні матимуть волю і демократію, на які вони так щедро заслужили.“

СТАССЕН ПОВТОРИВ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ

Філадельфія, 24 січня. — Герольд Стассен, президент Пенсильвського університету та відомий республіканський лідер, повторив тут на влаштованому в його честь університетському прийнятті свою рекомендацію з минулого тижня, щоби американська закордонна політика визнала необхідність „встановлення окремої національної суверенности і справжньої незалежности України, Естонії, Латвії, Литви, Туркестану, Польщі, Чехословаччини, Румунії, Волгарії і Мадярщини“. Стассен твердив, що це є головним бажанням народів за залізною заслоною та що визнання Злученими Державами волі цих народів з одного боку сильно послабить агресивність Кремля і правитиме важливим аргументом в боротьбі проти зла світового комунізму. Він заявив, що цілком американської політики мусить бути здобута перемога, „перемоги для цивілізації і для волі людства, а не вузької для Америки або наших власних інтересів.“

„ГОЛОС АМЕРИКИ“ ПРОМОВУЄ УКРАЇНУ В ЗАЯВІ СТАССЕНА

Нью-Йорк, 24 січня. — Конґрессовий департамент „Голос Америки“, передаючи повідомлення про заяву Герольда Стассена з доданням вільної суверенної і справді демократичної України та інших повноволених Совєтських країн за залізною заслоною, пропустив Україну, хоча в заяві Стассена вона поставлена на першому місці. Це зроблено, наскільки ми могли ствердити, в українській, польській і російській передачах. Треба сподіватися, що компетентний в таких справах УККОмітет поробить відповідні заходи для висвітлення цього факту, який напевно є відповідним інтересам Злучених Держав та оцолованого ними вільного світу в теперішній боротьбі проти комуністичної агресії.

БРИТАНІЯ ПРОТИ САНЦІЙ ЩОДО КИТАЮ

Лондон, 24 січня. — Британський прем'єр Клемент Аттіл заявив вчора в Палаті Громад, що уряд той країни „іде так далеко“, щоби засудити червоно-китайський агресор, але він не візьме участі в ухваленні будь-яких санкцій, бо це означало б, що Британія та її азійські союзники остаточно відкинули надію на кінцеве мирне поладження конфлікту, що не відповідало б правді. Провідник консервативної опозиції, Вінстон Черчилль, що з великою увагою прислухався виводам прем'єра, остерігав

СЕНАТ УХВАЛЯЄ НАТАВРУВАТИ ЧЕРВОНИЙ КИТАЙ „НАПАСНИКОМ“

Вашингтон, 23 січня. — Сенат одностайно ухвалив резолюцію з доданням до Об'єднаних Націй, щоби „негайно“ заявити, що комуністичний Китай є агресор у Корей“. Таку резолюцію вже ухвалено в п'ятницю минулого тижня в палаті репрезентантів. Сенат пішов ще далі, бо ухвалив поіменно і одностайно другу резолюцію, що комуністичний китайський уряд „несміє“ бути допущений в члені О.Н., як представник Китаю“. Це третю резолюцію поставлено в сенаті, а саме, щоби наложити економічні санкції на комуністичний Китай і перевести блокаду, однак що резолюцію передано до комісії закордонних справ. Сенат почав діяти швидко в китайській справі після того, як Делеґація Злучених Держав в Об'єднаних На-

ВЕРСАЙ БУДЕ ГОЛОВНОЮ КВАРТИРОЮ ГЕН. АЙЗЕНГАВЕРА

Париж, 24 січня. — Двایت Айзенгавер, головний командант збройних сил країн Атлантийського Пакту, ринув вибрати Версай на головну квартиру альянтського головно командування. Версай, колишній осідок французьких королів, вже був головною квартирою ген. Айзенгавера в 1944 році. Проте, формальне проголошення Версаю головною квартирою наступить, правдоподобно, аж після повороту ген. Айзенгавера до Вашингтону в наступному тижні, щоби здати президентові Труманові та Конгресові звіт з вислідів його поїздки по європейських столицях та інформаційно-оборонних нарад з західно-європейськими урядами і штабами.

СВІТОВИЙ БАНК ПРИЗНАВ ПОЗИЧКУ ДЛЯ ПІВДЕННОЇ АФРИКИ

Вашингтон. — Світовий Банк признав Унії Південної Африки позичку висотою \$50,000,000 для економічного розвитку цієї країни. Міжнародний Банк заявив свою готовність прийняти в майбутності аплікації на дальшу позичку, якщо ця країна буде потребувати фондів на дальшу експанзію. З теперішньої позички має піти \$30,000,000 на електрифікацію, а \$20,000,000 на розбудову транспортних засобів. До сфінансування позички причинилися нью-йоркські банкири. — Адміністрація Економічної Кооперативу одобрива гарантію для Стандарт Ойл Компані на інвестицію пів'ята

КАНАДСЬКИЙ ЛЕГІОН ЗА РЕСТРАЦІЮ ДЛЯ БРАНКИ

Оттава. — Канадський легіон, який, як ветеранська організація нараховує 2,200 відділів і 300,000 членів, почав кампанію за примусовий військовий вишкіл. Він віднісся до парламентарних послів, щоби вони ухвалили закони для загальної рестрації, мобілізації промислу для оборонної продукції і для обов'язкових впрар резервистів.

АЛІАНТИ ЗНОВУ ЗАЙНЯЛИ ВОНДЖУ

ЧОТИРИ ВОРОЖІ ЛІТАКИ ЗНИЩЕНО В НАПЕЛЬШОМУ ПОВІТРЯНОМУ БОЮ.

Токіо, 24 січня. — З'єднання альянтських військ, з танками на чолі, зайняли вчора знову місто Вонджу на „нічній“ території на центральному фронті, а їхні патрульні колони загналися ще п'ять миль на північ від міста, роблячи цим найглибший рейд до 38-мої паралелі після евакуації Сеул. Райд виконала панцерна колона по шляху Вонджу-Гонгджон, зустрічаючи і розбиваючи тільки незначний ворожий спротив. Стверджено, що шлях в в доброму стані і в його околиці не натраплено на сподівану концентрацію більших ворожих сил. Місто Вонджу впродовж останніх десятих днів вже сім разів переходило з рук до рук. Даліше на схід війська альянтів знову здобули місто Гонгвол, 50 миль від східного побережжя. Про сильніші бої, головни між патрульними загонами, повідомляється теж з інших секторів фронту. В поодиноких місцях альянти оточили і знищили менші відділи ворога, що намагалися проникати в альянтське запілля. В офіційному повідомленні головної квартири Восьмої Армії стверджується, що вчорашній день пройшов на фронті „без замінливих подій“. Тактична акція альянтських патрулів має на меті тільки „турбувати“ ворога, виводити його з рівноваги та захоплювати полонених. У військових колах вважається, що комуністичні командири вже давно і сподіваний дальший загальний наступ можливо з двох причин: — очікуючи на вислід переговорів в справі перемир'я, або не маючи можности приготування такого наступу з огляду на постійні атаки альянтської авіації. Над Північною Кореєю недалеко манджурського кордону вчора знову прийшло до великої повітряної битви, як червоні вислали назустріч альянтських бомбардувальників досі найбільшу кількість совєтських літаків МІГ. В битві по обох боках взяло разом участь около 52 літаки. Чотири ворожі літаки були знищені, а три дальші пошкоджені. Всі американські літаки вернулись на свої бази.

ПІВДЕННО КОРЕЙСЬКИЙ УРЯД ПЕРЕВОДИТЬ РЕФОРМИ

Корей, 24 січня. — Не вважаючи на близький гук гармат та неперестав застряглого дня, південно-корейський уряд, під натиском альянтського командування, переводить на території, що є ще під його владою, цілий ряд суспільних і господарських, зокрема земельних реформ. Цілію тих реформ є вже тепер творити базу майбутній вольности і дробноту корейського народу і тим самим дати йому практично цілком конкретні цілі, за які варто боротися і в потребі згинуту.

ГЕН. МЕК АРТУР БИТИМЕ КОМУНІСТІВ ДО КІНЦЯ ЖИТТЯ

Токіо, 24 січня. — Ген. Доглес МекАртур, альянтський головний командант на Далекому Сході, що в найближчому п'ятижтці закінчить 71-ий рік життя, заявив, що він готовий провести решту свого життя в оборюванні комуністів. Ген. Мек Артур, який вважає, що комуністичну загрозу треба зустрічати з однаковою рішучістю в Європі і Азії, твердив, що „американська демократія і американський спосіб життя є найбільш чудовими справами в світі, за які варто боротися проти кожної загрози“.

АЗІЙСЬКО-АРАБСЬКІ КРАЇНИ ШУКАЮТЬ „СЕРЕДИНИ“ ДЛЯ ПЕРЕМІР'Я

Лейк Сохес, 24 січня. — Представники 12 азійських і арабських країн в О. Н., що започаткували теперішню акцію в справі перемир'я в Корей, відбули вчора свої чергові наради, намагаючись „визначити“ комуністичні проти-пропозиції щодо перемир'я в Корей, які два дні тому видвигнув індійський представник, були передані комуністичним урядом власне через британського представника.

ВІДСТАВКА ШЕФА ШТАБУ ГОЛАДСЬКОЇ АРМІЇ

Гаага, Голандія, 24 січня. — Голандський уряд повідомив вчора ввечері про відставку шефа штабу голандської армії, ген. Гендріка Крульса, що уступив з огляду на непорозуміння з урядом щодо розмірів і темпа голандського озброєння. В офіційному повідомленні сказано, що міністер оборони прийшов до переконання, що між ним і шефом штабу існують „завеликі розбіжності поглядів щодо сили повинні і мусять бути зорганізовані“. Ген. Крульса має заступити з днем 1-го лютого полк. Гассельман, що раніше був військовим аташе в Празі, але комуністичний уряд домагався його відклику під закидом „шпигунської діяльності“. — Ген. Крульс сам відмовився від резигнації. Його непорозуміння з міністером оборони заключаються головни в його домагання швидкого і більшого доповнення теперішніх збройних сил країни.

В СВІТІ

- 250,000 німецьких колоністів бажасе спроваджувати кожного року австралійський уряд і в цій справі заповідається окремі переговори між Німеччиною і Австралією.
- Бомбу до британської амбасди в столиці Ірландії вкинули два невідомі напасники. Були деякі шкоди, але обійшлося без жертв.
- „Цілково безглуздяним“ назвав речник американської авіації в Європі обнування комуністичного уряду, моваля американські літаки порушують чужу територію, допомагаючи „шпигунку та підіривним елементам“.
- Американський, британський і французький уряди відповіли на совєтську ноту з грудня з пропозицією нових великодержавних нарад, прохаючи точніших висвяснень.

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

ПРИНЦИПИ В ПРАКТИЦІ

Злучені Держави є у проводі боротьби з комуністичним варварством та кремлівською агресією. Про таке говориться і пишеться у всіх країнах вільного світу.

Британія та Франція дають, щоб не втратили ще й решти того, що мають в Азії й тому вони хотіли б за всяку ціну довести до якогось замирення на цьому континенті.

Не знаємо, яка буде дальша доля цієї резолюції, як щодо встановлення червоного Китаю агресором, так і щодо санкцій. Думаємо, що справа скоро не скінчиться, бо червоний Китай буде так довго крутити, як довго це буде потрібне й вигідне Москві.

Допомога Чіян Кай-ші

З відмовною відповіддю Мао Це-тунга в справі завершення зброї в Кореї стануло руба питання використання армії китайських націоналістів під проводом Чіян Кай-ші.

Китайські комуністи ставлять на вістрю меча вимогу, щоб Америка забрала свою Сьому флоту з берегів Формози. Тим самим червоний китайський режим при допомозі Москви скоро зліквідував би китайських націоналістів на Формозі, своїх смертельних ворогів.

Войовничі настановлення теперішнього китайського режиму може одначе поставити Америку в такому положенні, що вона муситиме вжити проти комуністів усіх засобів. У такому випадку теж і армії Чіян Кай-ші.

Не зважаючи на закиди домашніх противників адміністрації президента Трумана, що сама Америка причинилася до обнищення престижу китайського націоналістичного руху, якого осередком є партія Куомінтанг, безсторонні знавці переконали, що Куомінтанг був скорумпований і тому не можна було на нього рахувати.

Сама сила Чіян Кай-ші замала, щоб на неї можна рахувати. Навіть, якщо б Америка постачала йому 50,000,000 доларів річно на утримання армії, це буде ніщо. Як би вдалося Чіянгові внаслідки його

армію на китайську сушу, це був би подвиг самий у собі. Впарті з цим треба було б дати йому зброю й амуніцію для дальшого походу, щоб він міг щось вдіяти і зайняти хоч яку частину китайської території. Але як би Америка зааганжувалася в таке підприємство, то це могло б заабсорбувати великі американські сили для тієї міри, що не можна б було постачати належної допомоги для Західної Європи.

У першу чергу вона буде потрібна для оборони самого острова від комуністичної небез-

О. Вишнівський, Ген. Хор. б. Армії У. Н. Р.

Об'єднання і Державний Центр

„Вірність ідеям є підставою внутрішньої єдності ширших громадських об'єднань, до національного включно“.

Симон Петляра

Ідейні позиції українських військовиків.

Ми — українські військовики — були свідомі того, за що збройно боролися і що ми страждали. Перебуваючи на еміграції, ми шанували свій Уряд і ті прапори, під якими жертвено ставили чоло всім перешкодам нашої державності.

Хоч і сумними рядами, наче ті соколи з підбитими крилами, залишали ми рідну землю, але ані розпачу, ані зневіри не було в душах наших. Ми твердо вірили і віримо, що „не змерла Україна“, що прийде день її відродження.

Ми відходили лише на „другі позиції“ для продовження боротьби іншими засобами, що були застосовані до нових обставин, співаючи, як і раніше, пісню чудову, пісню про славу і волю України.

Здавалося, що це питання вирішено в нас раз назавжди: залишасямося з'єднані на цих позиціях до кінця життя нашого, до смерті фізичної, з'єднанні навколо свого Державного Центру, своїх бойових прапорів, не дивлячись на всі можливі перешкоди, не зважаючи на всі труднощі боротьби

пеки, а це вже само в собі важливе завдання. Водночас треба переводити політично-суспільні реформи серед населення Формози, щоб зробити з нього підходящий ґрунт для сіння демократичних засад у Китаю.

Під теперішню пору уряд Формози має свої фінансові труднощі і йому треба б дати поміч так, як дається іншим країнам.

Розглядаючи питання Формози, націоналістичної армії і її генералісімуса Чіян Кай-ші, один американський урядовець завважив: „Не знати, чи те все вдасться?“. — На це інший відповів: „Але, що робити, як нема їх чим іншим заступити!“

С. Д.

„Не проспати України“...

Справа Національного Датку, в процесі свого розвитку, стала до певної міри в центрі нашого національного життя в Америці. І це — річ натуральна. Бо Національний Даток — це не справа Конгресового Комітету чи іншої організації, але справа усього українського громадянства в Америці.

І тому цілком натурально, що до Конгресового Комітету тепер часто звертаються люди — усно і писемно — „як ідуть діла“?

Про цей успіх ми уже згадували у статейці — „Леди рушили“ і тепер можемо доповнити її ствердженням дальшого інтензивного припливу Датку.

Але що говорять абсолютні числа?

Мова їх далеко-далеко незадовільна! Досі зібрано 75,000 доларів. Себто приблизно 7000 українців у ЗДА Америки виконали свою повinnostь.

Але що говорять абсолютні числа? Сьогодні, ми повторюємо те саме.

Державний Центр У. Н. Р.

Концепція У. Н. Р. це — перш над усе державність. Це — своя власна Українська Держава, українська не тільки по назві, а така справді. Це — національна держава, в якій, незалежно від державного устрою, що буде таким, яким застоює його мати суверен Україна — український народ — згуртується, з'єднається й зорганізується, для добра України, всі її діти без різниці політичних і соціальних переконань.

Державний Центр У. Н. Р. не є ані партією, ані угрупованням, ані якоюсь політичною організацією. Він не ділить, а об'єднує всі творчі сили українського народу на еміграції, незалежно в якій формі вони організовані. Свого часу У. Н. Р. означало фактично існуючу українську державу — Українську Народну Республіку. Після окупації України червоною Москвою і переходу нашого Державного Центру на еміграцію (листопад 1920 р.), три літери „У. Н. Р.“ означають символ української державності, символ незалежної, самостійної, суверенної і соборної Української Держави.

(Закінчення на стор. 3-тій).

Мова їх далеко-далеко незадовільна! Досі зібрано 75,000 доларів. Себто приблизно 7000 українців у ЗДА Америки виконали свою повinnostь.

А де ж „решта“? Не будемо в наших розрахунках виходити із цифри 1,000,000 українців в Америці, ані з цифри дві мільйона, ані чверть мільйона, ані навіть сто тисяч.

Будьмо скептиками, песимістами й реалістами. Але цифру 50,000 українців можемо й маємо право взяти, бо це — передлатники українських часописів. Припустім, що 10,000 з них випишуть по 2 і 3 часописи. Отже — залишається „чистих“ 40,000 цілком свідомих і справжніх українців.

Добре. І ось тоді повстане питання: 7,000 українців заплатали свій Даток, а де ж ще 33,000?

Себто, де є ще 330,000 доларів, — та сума, яка могла б реально вплинути і яка справді могла б сильно дивнувати наперед усе українське життя.

Отже, нам здається, тут може допомогти лише саме суспільство. Українській організації її українські громадяни на місцях.

Правда, Національний Даток є добровільний. Ніхто нікого силувати не може.

Але є це — справа громадська і тут на місці — громадська опінія.

Опінія ж така: що кожний, хто рахує себе українським громадянином, має уважати своїм почесним обов'язком заплалати Національний Даток.

Кожний має право уважати себе дуже заслуженим або дуже скромним. Може до громадських справ не дуже мішати, або ними дуже перейматися.

Але „в порядку“ тоді, коли я виконав свій скромний національний обов'язок:

Інакше я — „медь звеняча і кімвал брацючий“.

І яка ціна моїй критиці, моїм пропозиціям та „реформам“, коли завдяки мені на місці національного життя існує взагалі пустка, а всякі реформи — навіть найбільш геніяльні — я сам в коріні унеможливив.

Коли пишемо ці рядки, „Свобода“ приносить дві важливі весті: одну — дуже приємну — заяву сенатора Стасена про самостійну Україну та інших поневолених країв, як передумову знищення сучасного СССР і другу — дуже тривожну — про дальше нищення України новою колгоспною політикою.

Одначе, і перша і друга вістка мають зв'язок: вони говорять про актуальність нашої справи, і нашим обов'язком — сучасників цих подій — не виявляти велику людськи, що жили у велику добу, а бути справжніми громадянами в цей високо-критичний момент і не „проспати“ України...

Д-Р В. ГАЛАН ЗУАДК в Дії

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет вже має за собою майже сім років праці. Соба коротко заклоується в таких числах: по кінець минулого року ЗУАДК зібрав 911,565.99 доларів фондів і майже в цілості видав їх на допомогу українським жертвам війни в Європі.

Виконуючи доручення Екзекутиви ЗУАДК, вийхав я для 1-го листопада 1950 р. до Європи, з метою:

- 1. Провірити на місцях стан праці та організаційну справність цілого апарату ЗУАДК. 2. Відвідати знову урядові чинники IPO та американські військові і цивільні власті в Німеччині і Австрії і безпосередньо провирити можливості і потреби нашої дальшої акції на тих теренах: 3. Увійти на місці в тісний зв'язок з українським громадянством і його представництвами в тих країнах та надати нового розгону допомоговим і переселенним справам; Першого дня побуту у Франкфурті в Німеччині я віддав інформаційні наради з керівниками нашої європейської місії, адв. Михайлом Родиком, га відвідав місцеве представництво урядової Д. П. Комісії, як теж представництво Високого Комісаря. Прийхавши до Мюнхену, що є головним осідком нашого європейського представництва, я відвів окремі наради з представниками нашого громадянства і наших інституцій, та відвідав місцевого представника IPO, як теж представництво поодиноких міжнародних допомогових агенцій. Тут я основно провирив діловодство наших представництв в Німеччині і Австрії. Для кращої орієнтації та для обговорення всіх важливіших допомогових і переселенчих справ, я скликав на день 11-го листопада збори всіх співробітників наших представництв в Німеччині і Австрії, як теж представників всіх центральних українських установ, організацій і товариств в тих країнах.

Збори наших урядників В бюрах ЗУАДК, крім трьох сил, висланих з Америки, около 50 урядників з-поміж наших скитальців. Для них, праця в бюрах нашого Комітету є великою і своєрідною дипломатичною школою. Там кожного дня їм доводиться зустрічатися з безліччю справ і великою кількістю лю-

дей, з представниками поодиноких народів і поодиноких урядів. Ця практика їм може колись пригортитися в далеко ширшому, як тільки допомоговому масштабі і вони зможуть принести це багато користі нашому народові. Наші наради були ділові, як і ділові є наш Комітет. Представники поодиноких відділів з Німеччини і Австрії, теж з британської зони, склали звіт своїй діяльності, зі стану, потреб і можливостей поодиноких бюр нашої місці та обмінялися думками щодо праці в мунулому і її вигляді на майбу-

тис. З увагою вони вислухали теж моїх спростережень та вказівок. Ці наші співробітники, разом з нашим американським і канадським громадянством, викладають багато труду і виконують велику роботу для здійснення нашої великої харитативної місії, так тісно зв'язаної з добрим ім'ям українців у світі.

Працівники усього бюр ЗУАДК, крім трьох сил, висланих з Америки, около 50 урядників з-поміж наших скитальців. Для них, праця в бюрах нашого Комітету є великою і своєрідною дипломатичною школою. Там кожного дня їм доводиться зустрічатися з безліччю справ і великою кількістю лю-

Збори представників зорганізованого громадянства

Того самого дня після полудня відбулися збори представників майже всіх наших центральних установ і організацій на скитальцях. В них взяли участь представники: Центрального Представництва Української Еміграції, Санітарно-Харитативної Служби, Апостольського Візитатури, Союзу Українських Ветеранів, Об'єднання Українських Жінок, Союзу Українців Німеччини, Кооперативного Союзу „Унія“, Української ІМКА, Спільки Української Молоді „Пласту“, КОДУ-Су, Союзу Українських Студентських Організацій, Українського Допомогового Комітету, Українського Вільного Університету, Української Високої Економічної Школи, Українського Технічно-Господарського Інституту, Наукового Т-ва ім. Шевченка, Української Вільної Академії Наук, Об'єднання (Продовження на стор. 4-тій)

Новий вклад в будучність українців в Канаді

Українці в Канаді будуть у 1951 році відзначати важку хвилинку свого життя, а саме 60-ліття свого побуту на канадійській землі. З цієї нагоди треба відзначити факт, що в 1941 р. на 306 тисяч українців у Канаді було майже 200 тисяч українців, які вродилися в Канаді і виховалися в канадійських школах. Статистика виказує, що в 1941 році на кожну сотню українців у Канаді с 65 осіб, які не бачили батьківщини своїх батьків чи дідів. Статистика в 1951 році — правдоподібно викаже ще більший відсоток.

Дійсність, з якою ми стрічаємося та тверді числа жадають від усіх, яким лежить на серці доля українців, спеціальної уваги і великих заходів, щоб не зникнути українцям, як визначній національній спільноті серед всьох канадійського життя.

Цим питанням займалися від давня ті українці, яким доля української молоді не була обаятною. Такі питання порушували також і не-українці, які розуміли дотеперішню роль українців у Канаді. Їх великий вклад в канадійське життя і канадійську культуру та також думали про майбутнє українців у дальшому житті Канади.

Про це майбутнє заговорив великий канадійський і великий приятель українців майже 5 років тому назад, проф. Дж. В. Симпсон, зі Саскачеванського Університету, під час другого Конгресу Українців Канади. Аналізуючи досяги українців в Канаді в минулому, він висловив до українців ось ці знаменні слова: "Я думаю, що в першу чергу треба вам стоїть вимога більшого запалу до вищої науки". При цьому він сказав українцям тверду правду: "...що український канадійський нарід не післав ще на університети до своїх студентів у пропорції до інших канадійських груп". Говорячи про викінчення і розроблення українського культурного дорічку та про недостачі серед членів молодішої генерації, які не всі говорять поправно українською мовою — проф. Симпсон підкреслює, що Канада, а на ділі ціла Північна Америка, дає вільне поле, одинокі, яке ще залишилося у світі, де можна студіювати українську мову, без ніяких політичних або ідеологічних впливів".

Другою особою, яка також затрунула це саме питання, був президент Манітобського Університету д-р А. Г. С. Джилсон. Сталося це на зборах Українського Професійно-Бізнесового Клубу м. Вінніпегу перед кількома днями. Президент д-р Джилсон прибув на запрошення Клубу, який заінтересувався українською секцією при департаменті слов'янських наук цього університету. Д-р Джилсон, який став президентом університету в половині 1948 року, зразу виказав велике заінтересування українцями. Його заходами створено відділ слов'янсь-

ких наук, на якому українська секція грас визначну роль. З часом д-р Джилсон ближче познайомився з українцями Манітоби і був черговим науковцем, який на рівні з проф. Симпсоном і президентом Академії Університету д-ром В. Кірконелем став приятелем українців. Таке наставлення д-ра Джилсона прийняли українці з великим признанням. Він скоро пізнав українців з їх добрим і менше добрим сторонами.

На цьому зібранні сказав д-р Джилсон, що йому дивно виглядає недостаточна заінтересованість української молоді українською мовою, історією, літературою — словом своєю культурою. Він сказав, що ця мова, мабуть, соромиться свого походження і тим приносить шкоду не лише українцям, але також Канаді, як цілої статі. Він сказав, що такий стан повинен скоро змінитися — і в тому може університет стати українській молоді в пригоді. Він акінці апелював до загалу українців, щоб вони думали про університет як осередок їх культури.

Промова президента — викликала сильне враження на присутніх членів Клубу, які рішшли взяти за свос завдан-

ня нести поміч українській секції при департаменті слов'янських наук на Манітобському Університеті.

Професійно - Бізнесовий Клуб, який існує п'ятий рік і не мав ясно поставленої перед собою мети, знайшов ціль, за якою шукав кілька років. Він перебрав на себе того ж вечора велике завдання не лише матеріального, але і морального характеру. Він вирішив рішучо допомагати фінансово в розбудові української секції так щодо дальших наукових сил, як і бібліотеки та других засобів. Також він буде долати, щоб якнайбільше число студентів українців ішло на студії університетські, а зокрема на денні курси українських дисциплін та вечірні курси для ширших кол.

Постанова професійно-бізнесового клубу м. Вінніпегу є далекойдучим рішенням для всіх українців у Канаді. Віримо, що за його прикладом такі клуби зложени з українських професіоналістів і бізнесменів у містах Ванкувері, Едмонтоні, Саскатуні, Торонті, Монреалі і Оттаві, а також у Віндзорі — підуть їх слідами. Віримо, що й вони допоможуть, щоб на їхніх університетах заіснували сильні відділи української мови, літератури і історії. Цим поставлять вони живий пам'ятник для українських професіоналістів і бізнесменів, що буде вкладом у будучність українців Канади.

(„Новий Шлях“)

Об'єднання і Державний Центр

(Закінчення зі сторони 2-гої)

Державний Центр У. Н. Р. це, — в першу чергу, той наш законний Уряд, що під загальним провідом б. п. Головного Отамана Симона Петлюри, висловлюючись образом, на своїх плечах виніс весь тягар нашої збройної визвольної боротьби. Уряд, що провадив цю боротьбу до решти наших сил і можливостей.

Будучи фізично переможеним у нерівній боротьбі, він не спантулювався і не визнав московського наїздника за суверена України. На еміграції наш Державний Центр заступає інтереси й права нашого, з мусу безголосового, уярмленого народу, на форумі міжнародному.

Вже саме існування законного Уряду У. Н. Р., що його свого часу визнав цілий ряд держав має величезне значення для справи нашої державності і водночас воно (існування) з живим запереченням права Москви та її сателітів, під фірмою псевдо-українського уряду, на українські землі.

Завданням законного Уряду УНР є підготовка праця до виконання своєї історичної місії — звільнення України від московського наїздника та збереження до того часу „вічного вогню" української державності, донесення його в цілості до столиці України й передача вибраним представникам українського народу, які вже самі

вирішать форму державного устрою нашої Батьківщини. З хвилиною передачею влади в Україну Всенародним Українським Зборам, місця Державного Центру на еміграції буде скінчена.

Отже, підтримання авторитету нашого законного уряду на еміграції, співпраця з ним і зміцнення його матеріальними засобами, є обов'язком кожного, без винятку, українця-патріота, де б він не перебував.

Не визнаючи українцями нашого Державного Центру, сепаратні виступи назовні та взагалі ділання на власну руку, розбивають нашу єдність і тим самим нашу силу, підмінують українську визвольну акцію, ослаблюють нашу позицію на міжнародному форумі і тим стають на перешкоді до досягнення нашої спільної мети.

Об'єднання не в створенні ще одного „центру", де б він не був, не в ілюзії-фінції, не в негачі свого легітимного уряду, а тільки в склупченні навколо нього й співділання з ним.

Уже те, що ці, так само собою зрозумілі, речі треба весь час повторювати, не свідчить про нас — українців похлібно.

За часів фтичного існування Української Народної Республіки, на її землях існували різні політичні партії та угруповання. Всі вони визнавали уряд УНР, хоч із тих чи інших причин, не однаково до нього ставилися: одні підірали, а другі були в опозиції. Це річ цілком природна і так діється в цілому світі, за винятком держав тотального характеру, бо перш над усе, невизнання свого законного уряду межує з анархією, або запереченням своєї держави, а подруге, — брак легальної опозиції стверджує диктатуру якоїсь одної партії — явще дуже шкідливе для добра народу.

За часів існування Української Народної Республіки, кожній, навіть, політично малограмотній, але національно свідомій українцеві, розуміє, що персональний склад уряду є одне, а сам уряд — друге. Люди на становищах міністрів змінюються, але уряд залишається.

Нерозумно й смішно не визнавати власний уряд тільки через те, що не до вподоби той той чи інший член уряду, або ця чи інша урядова програма,

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

Пам'яті ген. Т. Чупринки-Шухевича

В дні 12 листопада м. р. старанням Об'єднаного Укр. Комітету звелачано пам'ять впавшого на полі слави ген. УПА — Т. Чупринки.

Ранком в укр. церквах грек. і правосл. відправлено торжественні панахиди. Вечором о год. 7-мії відбулася Академія в театр. залі школи „Шерідан". У глибоко-патріотичнім слові ген. Смовський з'ясував численно прибувшій українській громаді — вагу хвилі — та величину втрати. Описля вівзав присутніх вшанувати двохвилинною мовчанкою пам'ять Того, що зложив найвищу жертву за свій народ. Змістовний реферат про жертвенне аж до самовідречення життя та героїську смерть Т. Чупринки виголосив п. Дмитро Штогрин з рамени СУМ-а. По рефераті прийнято резолюцію проголошені ген. Смовським — змістом яких був заклик — об'єднано, всім зусиллями української спільноти жити та працювати — для величній Ідеї Української Суверенної Соборної Держави.

Мистецька частина: Пані Золя Мартиненко Зизок вправно грою на фортепіані та милозвучним сольоством — при аккомпаніменті пані Любова Мартиненко — ще більше піднесла настрої свята. Пан Пашенко — мелодійним сольоством та віртуозною грою на скрипці — при аккомпаніменті пані Пашенко Ніни, яка відіграла ще окремо свою власну композицію, творили гармонійну цілість. Декламатія щиро з чуттям виголосили: пані Коцюба, п. Шиян і п. Вовчин.

Відспіванням „Ще не вмерла..." та „Не пора" закінчено свято. Програмою провадив полк. Филипович. Дюйд призначено на інвалідів УПА та українських інвалідів Другої Світової Війни.

В святковій програмі прикро вражала відсутність хороших точок, хоч маємо добре зорганізовані хори при українських церквах в Міннеаполісі.

Учасник

св. Антонія відбулась святочна Академія. Вступне слово мав о. Т. Калнича, у якому коротко переповів генеазу Січових Стрільців, хід подій та боротьбу УГА аж до переходу за Збруч та трагічний кінець у трикутнику смерті. Згадуючи про нашу вікову неволю, підкреслює, що наш нарід не підлякни що не заломлювався, але завжди був творчим і відпорним. Тому і тепер у цих переломових і історичних хвилинах, що їх переживав світ, ми не сміємо упадати на душі, а повинні бути гордим, що Боже Провидіння поклякло наш нарід в перші ради до хрестоносного походу проти демона зла.

У цьому важливому моменті нам треба спільно в єдності темну стіну пробивати — діло славних героїв продовжати. До цієї спільноти і згоди звизав нас Воююча Україна у своїому зверненні з жовтня 1949 р.

Роздори і погубні партії не тільки, що ганьблять нас в очах чужинців, але в сучасний момент є злочинним відносно українського народу та його визвольної боротьби.

Не зражуйтесь, що ворог сильний. Як колись Константин Вел. у нерівному бою за св. Правду — під Христовим знаменом переміг лютого ворога, так і ми українці з усіх земель нашої Батьківщини — об'єднано у взаємній любові під Христовим прапором, — ідім сміло вперед проти темних духів антихриста. Тоді конкретними ділами вшануємо пам'ять наших славних Борців — стіну проб'ємо — і настане світ Воли і Пради свята.

Глибоко змістовний реферат виголосив п. П. Пашко. Хор осередку СУМ під виллою директентурою інж. Карляка відспівав: „А меріканський гімн", „Засяло сонце золоте", „Видиш брате мій" і „Ой та зажурились Стрільці Січові". Сольослів „Засумуй трембіто" і „Забілля сінги білі" з величким чуттям та по-мистецьки виконала знава артистка Укр. Театру п. Олена Бенцаль-Карп'якова. Атракцією свята був дуже вдачно виведений живий образ „Ті тисячі-тисячі міль" при співучасті панни Марії Пішо та п. Мірона Савки. Гарно випали рецитатка: „Епільор" Лесі Українки — у гарному — мистецькому виконанні СУМ'івців та Пластунів, та деклямація учениці елем. школи Маросі Пригар. Свято закінчено національним гимном.

Дюйд призначений на визвольні цілі — передано до Українського Конгресового Комітету.

Академія була улаштована заходом місцевого осередку СУМ-а, де українська молодь, місцева і прибула зі скитальцями з п. Дмитром Штогрином на чолі, положила найбільше праці і заслуг.

Учасник

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

У 32-гі роковини Листопадового Зриву

В дні 26 листопада відсвятковано тут пам'ять незабутніх Днів Листопада 1918 р. По торжественній Службі Божій в гр.-кат. церкві св. Константина, панахиду за бл. п. Митр. Шептицького та поляглих за волю Січових Стрільців відправили місцевий парох о. П. Леськів в сослуженні прибулих зі скитальцями о. Теофіля Калнича та о. Володимира Смулака. Гарно співав хор під управою інж. Карляка. Глибоко релігійну та патріотичну проповідь про Митр. Кир. Андрея, його жертвенну працю для Бога і свого народу — та про Героїв Січового Стрільства — виголосив о. Т. Калнич.

Вечором в театр. залі школи

Корея, 22. січня. — Заохочені, правдоподібно, успіхом аліантської пропаганди між червоними воляками, комуністичні полководці в Кореї й собі почали в останньому „стріляти" з тої зброї, що в результаті причинилася до півднесення гумору між американськими воляками. В розкиненнях на фронті летючках комуністи намагаються перекопувати американських воляків до дезерції, користуючись аргументами, що ім „не виплачується" вмирати за „дивіденди" та заявляючи, що така летючка може кожному американському волякові послужити „паспортом до дому", якщо він її використав на те, щоб перебігти до червоних.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ВІСТІ З УКРАЇНИ

(Нотатки з советської преси)

ЗАКАРПАТТЯ В СКЛАДІ СССР 5 РОКІВ

Советська преса широко відзначила роковини прилучення Закарпаття до СССР. Як звичайно в таких випадках, вона виявляла, що перед приходом советської влади стільки було всього, що злидні, тиф, трахома, неписьменність, тепер же — достатки, школи, лічниця, радість праці... „Давніше пісня Верховного, ти світку наш, з вікон злиднених садиб, в яких ніколи не запалювалося навіть світло, линула пройма та безмежною тугою, бо не було щастя-долі. А минуло 5 років — і верховинці співають, Гей як у тебе тут мило. Справді мило, справді лубо стало жити на советській Верховині..." — безлічно бреше кореспондент Ган з Воловця.

ся скажена агітація, за те, щоб молоді зголошувалися до „шкіл фабрично-заводського навчання та гірничо-промислових шкіл". Видруковано мільйони кольорових оголошень і клячів, випущено 35 тис. листівок, тисячі фотографій і ін. агітаційної літератури, по селах і містах розповзлися доповідачі, агітатори. „Юнаки і дівчата очоче йдуть вчитися у школах фабрично-заводського навчання і гірничо-промислових школах", вперніє советська газета. В Вінницькій області, каже вона, зібрано 1000 заяв, в Харківській — 752, в Житомирській — 775. Але та ж газета виказує, що набір молоді до тих шкіл в Полтавській, Львівській та Київській областях проходить зовсім незадовільно, а тому вона навчає: „Треба повести пильнішу розяснювальну роботу серед молоді, громадськість повинна взяти діяльну участь у проведених призову".

(У. Думка)

В АКАДЕМІ НАУК УССР

В академії наук УССР відбулася засідання „комітету сприяння гідробудівництву" під головуванням І. Т. Шевця. Постановлено „включитися в роботу по поданню допомоги будівникам Каховської ГЕС і Південно-українського каналу, виділити ще одну — 7-му — групу геологів для розслідування ґрунтів півдня України.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗУ!

ІРИНА АРТИМ ПРОЩАННЯ

ЗБІРКА Оповідань в кольоровій обкладинці

Сторін 100. Ціна 35 п.

Замовлення слати до: „СВОБОДА" Р. О. BOX 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ПРИЗОВ ДО „ТРУДОВИХ РЕЗЕРВІВ"

В містах і селах УССР, по ухвалі московського центру, під сучасну пору розгортається

ДИРЕКЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО БУДІВЕЛЬНО-ПОЗИЧКОВОГО ТОВАРИСТВА У ФІЛАДЕЛФІ

повідомляє своїх членів та приятелів, що офіс Т-ва буде відкритий кожної п'ятниці (крім свят) від год. 7-ої до 9-ої ввечері в Домі Горожан при 847 N. Franklin St., Philadelphia 23, Pa., для погагоджування таких справ:

1. Вкладки грошей на депозити (щадничі книжечки) та інкасування чеків;
2. Позички на моргеджі на закупно дому, фарми чи бізнесу.

Усіх заінтересованих просимо зайти в п'ятницю, 26-го січня на подану вгорі адресу.

Дирекція Укр. Будів.-Позич. Т-ва.

УВАГА! — ШІКАГО Й ОКОЛИЦІ!

ЗАХОДОМ ЛІГИ АМЕРИКАНЦІВ УКРАЇНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ ТА ОБ'ЄДНАНИХ В НИЇ ОРГАНІЗАЦІЙ В ШІКАГО

— відбується —

В НЕДІЛЮ, 28. СІЧНЯ 1951 Р.

о год. 3:00 понолудні

В ШКОЛІ ШОПЕНА

УРОЧИСТА ЗАГАЛЬНО-УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ з нагоди річниці

СВЯТА ДЕРЖАВНОСТІ

— і —

ЗЛУКИ УКР. ЗЕМЕЛЬ

Запрошуємо все американсько-українське громадянство в Шікаго і околицях до якнайчисленнішої участі!

Урава Ліги.

СЛУХАЙТЕ КОНЦЕРТИ СЛАВНОЇ КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ

Ім. Т. Шевченка під провідом В. БОЖИКА

27. I. 1951 КЛВЛЕНД, у St. Yow. Caistius Aud. на перехресті College — Professor Street. Поч. о 7:30.

28. I. 1951. ІОНГСТАВН, у Rayen School на Ohio - Benita Street. Початок о 7:30.

10. II. 1951. ВІНДЗОР, у Voc. School на Parent - Dilcws. Початок о 7:30.

11. II. 1951. ДІТРОЙТ, у Masonic Temple Association Cathedral Hall. Початок о 7:30.

Слідкуйте за дальшими оголошеннями. — Адміністрація.

УВАГА! ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ. УВАГА!

ЗАХОДОМ УКР. КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ В АМЕРИЦІ, ВІДІДЛУ В ДЖЕРЗІ СІТІ

— відбудеться —

Свято Злуки Українських Земель

— получене зі —

СВЯТОМ КРУТІВ

В НЕДІЛЮ, 28. СІЧНЯ (JANUARY 28) 1951

В У. Н. ДОМІ, 181-183 FLEET ST., JERSEY CITY, N. J.

Початок о год. 6:30 ввечері. Вступ за добровільними датами.

Дюйд зі свята призначений на Українській Народній Фонд.

В програмі свята входить сольо-спів операвої співачки тні Марії Поліняк-Лисовір, та інших. Деклямації Ілліна Гріца і Володимира Рудакевича. Святочну промову виголосить п. Дмитро Галчиня. Фортепіяновий супровід — Оля Дмитрів.

УВАГА! НЬО ЙОРК! УВАГА!

ОРГАНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ, 10. ВІДІДЛУ В НЬО ЙОРКУ

— запрошус на —

ТОВАРИСЬКІ ВЕЧЕРНИЦІ

— що відбудуться —

В СУБОТУ, 27. СІЧНЯ 1951 Р.

У ВЛАСНІЙ САЛІ при 20 ST. MARK'S PL. (8-ма вул.)

Початок о год. 8. ввечері. Жарті — спів — танці.

Приграс оркестра „ГУЛЬТАЙСЬКА ІШТКА".

бо ж повторюємо: не в персональному складі уряду головна вага, а в самому факті існування, змусненого до емігрування, законного уряду України. Цю просту правду повинні, нарешті, зрозуміти всі українці на еміграції і стати муром довкола свого Державного Центру.

Двері Української Національної Ради стоять отвором для тих угруповань, що або не дали до неї своїх представників, чи з неї відкликали. Вони мають там усі можливості ввійти до складу уряду, чи творити льояльну опозицію відносно урядової діяльності, як це в демократіях. Кожне інше посунення недоцільне й для української справи шкідливе. Хо цього ще й досі не розуміє, або не хоче розуміти, той на думку нас, воляків, подібний до того, хто рубав дерево, на якому сам сидить... Отже, муром довкола свого Державного Центру!

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК в ЗДА

В неділю, 28. січня, о 3-ій год. дня, в приміщенні Літературно-Мистецького Клубу в Нью Йорку, 149 Друга Еве., на Конференції УВАН, проф. д-р Левко Євгенович Чикаленко прочитас доповідь: „ГРАФІЧНЕ МИСТЕЦТВО МІЗЕНСЬКОГО СЕЛИЩА НА ЧЕРНИГІВШИНІ (Старої Кам'яної Доби) В ІСТОРИЇ РОЗВИТКУ СВІТОВОГО МИСТЕЦТВА". — Вхід вільний.

УКРАЇНЦІ! УКРАЇНКИ! ВЕЛИКОГО НЬО ЙОРКУ!

— відбується —

СВЯТО ДЕРЖАВНОЇ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 28. СІЧНЯ 1951

В ЗАЛІ „ВАШІНГТОН ІРВІНГ ГАН-СКУЛ" ріг 16-ої ВУЛ. та Площі ІРВІНГ).

Початок о годині 7. ввечері. — Програма при касі.

ПРОМОВЛЯТИМУТЬ: Д-р ЛУКА МІННУГА та СТЕПАН ЯРЕМА.

Запрошуємо всіх громадян до ласкавої участі, щоб достойно вшанувати цей Великий Історичний День України.

Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій міста Нью Йорку.

